

Un exercici de perseverança

El Girona sobreviu a la bogeria de Balaídos en un partit ple d'alternatives que tanca Juanpe amb un gol salvador al minut 86 que serveix als de Machín per sumar un valuós punt

Les millors imatges del Celta-Girona

Només la fe i la perseverança expliquen que el Girona salvés ahir un empat de Balaídos. En un partit boig i ple d'alternatives, l'equip va recuperar per moment la seva versió més competitiva i va tallar una ratxa de 434 minuts sense marcar. Va arribar a dominar per 1-2; també a perdre per 3-2 quan el duel encarava la fi, fins que un gol salvador de Juanpe es va traduir en un punt d'or. Just, però celebrat com una victòria, veient com s'havia posat tot plegat.

Tota l'apatia del dia del Barça va quedar ben amagada en un calaix en uns primers minuts d'autèntica bogeria. Perquè el Girona, aquest cop s'hi a diferència de fa una setmana, va anar des del primer sospir a guanyar el partit. Però també, perquè es va encarregar de donar vida al Celta, capaç d'aprofitar qualsevol badada en defensa i fer un estrip del no-res. Entonats a dalt i desconcertats al darrere, els gironins van posar en safata un inici ben boig a Balaídos, sense descans per l'espectador, i capaç de generar atacs d'història a una i altra banqueta en qüestió de segons. Machín, veient que el seu equip no acabava de carburar en un últim mes per oblidar (un punt de dotze i 424 minuts sense marcar), va decidir tornar als orogens i apostar pel dibuix i els homes de les primeres jornades. Condicionat per les lesions (Granell i Muniesa es van quedar a casa), va recuperar Alcalá, Stuani, Mojica i Borja, absents en el derbi. Cares conegudes i també una identitat reconeixible, mossegant a dalt i amb una fam evident. Tanta, que en tres minuts ja va arribar amb perill dos cops a la porteria defensada per Rubén Blanco. En la primera, un córner forçat per la insistència de Portu el va rematar Juanpe amb el cap enviant la pilota fora. En la segona, un minut més tard, la centrada llarga de Mojica trobava Maffeo, que xutava prop dels tres pals.

L'inici era encoratjador, però les esperances es van ensorrar aviat, en la primera acció amb cara i ulls que va ser capaç de trenar el Celta. Era el minut 8 i als d'Unzué els va ocórrer dirigir un contracop. Amb tres tocs en van tenir prou per fer mal. Conducció d'Aspas pel mig, obertura a la dreta per Wass i centrada al pal llarg per l'entrada de Sisto. Tot sol, va rematar amb el cap per batre Iraizoz. Galleda d'aigua freda. Però un miratge, perquè el Girona aviat va reaccionar. Com si no hagués passat res, va seguir a la seva amb tanta perseverança que va trobar or. I així que al 9, Stuani va plantar-se sol davant Rubén i el porter va posar una bona mà. Semblava que l'equip seguia sense punteria. Però no. Portu es va encarregar d'eixugar la sequera, 434 minuts després de l'últim gol. Mojica, molt insistent per la banda esquerra, va penjar la pilota al cor de l'àrea i el murcià va avançar-se al seu marcador per enviar l'esfèrica al fons de la porteria. Ho celebrava Machín i la banqueta, però més que ho van fer al minut 14, quan Stuani va girar la truita. La jugada va ser digna d'estudi: córner llarg d'Aleix, cop de cap d'un central a l'altre pal i allà, l'uruguaià que apareixia per fer l'1-2. Però sense temps per refer-se, nova clatellada. Amb la defensa mirant les musaranyes, Maxi Gómez va rebre a tres quarts

de camp, va aprofitar el passadís per encarar Iraizoz i va batre el porter amb un remat col·locat. 16 minuts i 2-2 al marcador.

Lluny d'asserenar-se, el joc va seguir elèctric, vibrant. L'espectador va tenir uns minuts de calma, almenys pel que fa a celebrar o lamentar gols, però el Girona seguia a la seva. Portu era un corcó i Mojica, un punyal per la seva banda. A l'altra, Maffeo gaudia d'una molt bona ocasió al 29 però Rubén treia una excel·lent mà quan la pilota es dirigia a l'escaire. També va aparèixer Iraizoz, al 32, per salvar els mobles en una rematada de Sisto.

Intercanvi de papers el segon acte, amb un Celta que va a passar a dominar, allargant la possessió i buscant el forat amb més paciència. El Girona, lluny de la versió dels primers 45 minuts, va tancar files tot buscant el contracop. Al matiner avís de Wass, sense massa conseqüències, va respondre Borja, al quart d'hora de la represa, obligant Rubén a treure una bona mà al seu pal dret. Va ser un miracle que els gironins xutessin, veient com n'estaven d'espessos. No hi havia ni raste de la rauxa del principi, d'aquella empenta i velocitat. El mig del camp va desaparèixer i Portu feia la guerra pel seu compte. Machín, veient que tocant no s'arribava enlloc, va apostar per jugar amb dos davanters: Stuani i Borja van acabar desfilant cap a la banqueta i Kayode i Olunga van acabar a la gespa. Però la qüestió no només era marcar, sinó també no encaixar. Iraizoz ho va evitar al 70 amb una doble intervenció brutal, però minuts més tard, va quedar descol·locat en un xut parabòlic de falta de Wass des de casa seva que va significar el 3-2. Un altre dia, així s'hauria acabat la pel·lícula. Però no ahir. Amb fe i perseverança va arribar l'empat, quan tot semblava perdut i al 86 Juanpe es va vestir de salvador, collint una pilota solta a la gran i superant Rubén amb un xut creuat. Salvador també Iraizoz, a tocar del descompte, blocant l'última clara ocasió dels de casa. El punt ja no es va escapar.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/30/exercici-perseveranca/870464.html?utm_source=rss